

РЕШЕНИЕ

№ 7313

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3965** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба Р. С. Л., ЕГН: [ЕГН] - младши автоконтрольор. I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столичнадирекция на вътрешните работи, с адрес за кореспонденция: [населено място] 1680. ж.к. „М. ливади“, бул. „България“ № 98. вх. Д ет. 9. офис 17/18. тел. 0890 512 612 ПРОТИВ: ЗАПОВЕД № 4332з-214 /25.03.2022г. за Налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Оспорващият се явява лично и с упълномощен адвокат. Поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът не се явява, не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът след като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателствата, намира за установено следното:

Видно от съдържанието на процесната Заповед № 4332з-214/25.03.2022 г. (л. 13 от делото) дисциплинарното наказание „порицание“, за срок от шест месеца е наложено

на жалбоподателя Л. – мл. автоконтрольор в 01 Група „Пътен контрол“, при СДВР - МВР за това, че по време, когато е изпълнявал служебни задължения със служебен автомобил, рег. [рег.номер на МПС] (от 19 часа на 29.11.2021 г., до 07 часа на 30.11.2021 г.), в качеството си на старши на наряда, седейки на предната лява седалка, в 23, 16 часа е допуснал другият служител в състава на наряда – П. Д. да постави принтер на арматурното табло пред обектива на монтирана камера № 02 за наблюдение вътрешността на автомобила. По тази причина, за времето от 23,16 часа на 29.11.2021 г., до 06,20 часа на 30.11.2021 г. данните, които е подавала тази камера били „No video“. В 06,20 часа принтерът е бил премахнат Р. Л.. Тези фактически обстоятелства са установени след извършена дисциплинарна проверка, провокирана от писмо от 14.12.2021 г. (л. 40 от делото) до директора на СДВР, подписано от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. Според писмото, след проверка на видеофайлове, относно изпълнението на Организационнотехнологичните правила за работа с автоматизираната информационна система (АИС) „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътният контрол“ са констатирани описаните по – горе действия на мл. автоконтрольори Л. и Д.. Резултатите от проверката са обобщени в изготвена от полицейски инспектор С. Р., от 01 Група „ПК“, при Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР справка от 28.01.2022 г. – л. 18. Към справката е приложен и протокол (л. 47 от делото) за прегледани видеозаписи от камера № 02, в които се съдържат и фото-снимки – такава от 23,16 часа на 29.11.2021 г., на която се вижда свидетелят П. Д. и други снимки, от които е видно, че след този час и до 06,20 часа на 30.11.2021 г. камерата не е предавала и записвала информация, тъй като била закрита. Проверяващият полицейски инспектор е предложил, на мл. автоконтрольор П. Д. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за това, че на посочените дати и часове, по описания начин допуснал поставянето на служебен принтер пред камерата, монтирана на арматурното табло на автомобила, с което е нарушил т. 10, Глава II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“, утвърдени със заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на министъра на МВР“. Така описаното деяние е квалифицирано в справката като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР – „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“. Видно от оспорената заповед началникът на 01 Група „Пътен контрол“ е приел за неправилна тази квалификация, считайки, че „в случая е нарушена не заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на министъра, а утвърдените с нея „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“. С тези мотиви, които по същество са правилни, е квалифицирал деянието на мл. автоконтрольор Л. като такова, по смисъла на 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“ и тази квалификация представлява дисциплинарното обвинение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Предвид описаните факти, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, съдът дължи да отговори на въпросите: извършено ли е (виновно) от страна на младши – автоконтрольор Л. вмененото му нарушение на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

Неоснователно се счита от жалбоподателя и от адвоката, че изпълнителното деяние, за което е наказан не е доказано. Съдът приема за установено и доказано от страна на ответника, че на посочените дата, час и място жалбоподателят е допуснал П. Д. да постави пред камерата служебния принтер и по този начин е попречил да бъдат получавани и записвани видеоданни от тази камера. Това действие очевидно е било проява на небрежност, тъй като именно жалбоподателят е бил старши на наряда, поради което е бил длъжен да следи за изпълнение на задълженията и от страна на другия служител. Още повече, че принтерът е бил премахнат едва на следващия ден – в 06,20 часа именно от жалбоподателя Л.. От своя страна жалбоподателят не опроверга в условията на насрещно доказване дисциплинарното обвинение. В тази връзка съдът не кредитира като достоверни показанията на свидетеля, че камерата вероятно е била закрыта неволно. Продължителният период от време (повече от шест часа) изключва възможност за неволно закриване на камерата.

Предвид поставения върху справката за извършена дисциплинарна проверка щемпел с дата 28.01.2022 г. ответникът е издал процесната Заповед № 4332з-214/25.03.2022 г. в двумесечен срок, с оглед чл. 195, ал. 1, вр. чл. 196, ал. 2, вр. ал. 1 ЗМВР. В административното производство, свързано с издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Разпоредбата на чл. 205, ал. 1 ЗМВР постановява, че „дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител“, а изр. първо на ал. 2 указва, че „за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнонаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване“. За организацията на дейността, свързана с установяване на дисциплинарни нарушения и налагането на дисциплинарни наказания е издадена от министъра Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. Според чл. 16 от инструкцията, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец. В процесния случай такава заповед не е издавана, но разпоредбата на чл. 208 ЗМВР допуска такова изключение. Освен това Заповед № 4332з-214/25.03.2022 г. съответства на изискванията за форма и съдържание, установени с чл. 210, ал. 1 с.з. Излагането на мотиви, относно вредите, които са настъпили в резултат на деянието, не е сред задължителните изисквания за форма.

Съдът намира обаче, за основателни доводите, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила като е допуснато несъответствие между текстовото и юридическото описание на нарушението.

Каза се по – горе, че полицейският инспектор, извършил дисциплинарната проверка е квалифицирал деянието като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР – „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“ и Съдът приема, че това е правилната квалификация. С оспорената заповед обаче, е повдигнато и предявено дисциплинарно обвинение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, защото ответникът е решил, че е нарушена, не Заповед №

8121з-731/15.07.2020 г. на министъра, а утвърдените с нея „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана на служебните автомобили“. Указанията представляват вътрешноведомствен административен акт, чиито адресати за полицейските служители, работещи с АИС за видеонаблюдение, осъществявано посредством поставени в служебните автомобили камери. Като е допуснал закриването на камерата в служебния автомобил, жалбоподателят е нарушил именно тези указания, конкретно - Глава II, чл. 7 и чл. 10 („назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност, като не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила; не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“). Несъобразяването с указанията представлява „неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи“, което е дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. второ ЗМВР. Тази норма следва да бъде приета за специална, по отношение нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, тъй като неизпълнение на служебните задължения ще бъде осъществено тогава, когато полицейският служител не изпълнява (не се съобразява) с конкретните си задължения, регламентирани с длъжностната му характеристика за съответната длъжност. Касае се за неправилно определена със Заповед № 4332з-214/25.03.2022 г. квалификация на изпълнителното деяние, което е осъществил младши – автоконтрольор Л. от обективна и от субективна страна. Дисциплинарното обвинение трябва да бъде формулирано ясно, подробно, изчерпателно и съответстващо, както от обективна, така и от субективна страна, по отношение състава на конкретната правна норма, която се твърди да е нарушена. Тези изисквания имат пряко отношение към възможността, полицейският служител да разбере обвинението и да организира защитата си.

В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 4332з-214/25.03.2022 г., издадена от началника на 01 Група „Пътен контрол“, Сектор 01 „Организация и контрол на пътното движение“, Отдел „Пътна Полиция“ представлява процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт (чл. 146, т. 4 АПК).

Този изход на спора определя като основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските му за водене на делото за адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 18-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от Р. С. Л., издадената от началник на 01 Група „Пътен контрол“, Сектор 01 „Организация и контрол на пътното движение“, Отдел „Пътна Полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 4332з-214/25.03.2022 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ-МВР да заплати на

Р. С. Л. – ЕГН: [ЕГН], разноските за водене на делото и възнаграждението за адвокат, в размер на общо 200 лв. (двеста лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: